

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

SERÜVEN PESİNDE

**GÜNLÜKTEKİ
SİR**

GENÇ HAYAT

Psikolog Tuncel ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesini bitirdi. Ardından girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümünden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Umumi Psikoloji (tezli), Tecrübi Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesinden Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında Altınköprü Yayınevi'ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayınlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayınlanmış altmışa yakın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra, çocuk eğitimi ve edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu İlgı Yayıncılık ve Güçlü Yayıncılık bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl Ders Kitapları Anonim Şirketi'nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdüktan sonra emekli olmuştur. Yazarlık yaşamını hâlen; psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarında Hayat ve Çilek Yayınları'nda sürdürmektedir. Yazarın adı geçen yayın markalarımızdan edinebileceğiniz eserleri şunlardır:

Genç Hayat Yayınları

Serüven Peşinde Serisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Piri Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirkisi
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Korku Tüneli Serisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Tehlikeler Evi
- Korkunç Palyaçolar

Macera Geçidi Serisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batık
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Masallar Dünyasında
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevre Masalları (10 Kitap)

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

SERÜVEN PEŞİNDE DİZİSİ

1. BATIK KENT'E YOLCULUK
2. ATEŞ KENT'TEN KAÇIŞ
3. BİZANS'IN GİZLİ HAZİNESİ
4. UZAYIN TUTSAKLARI
5. HAYALET GEMİ
6. KIZIL EJDER
7. YEDİ BELÂ ÇETESİ
8. KORKUNÇ TUZAK
9. EFSANELER GEZEĞENİ
10. KATİL KİM?
11. İSTANBUL'DA TEHLİKE
12. PİRÎ REİS'İN HAZİNELERİ
13. KAYIP PRENS
14. BÜYÜK SOYGUN
15. ÇİN SEDDİ'NİN ÖTESİNDE
16. OYUN İÇİNDE OYUN
17. ALTIN MASKE
18. KORKU SİRKİ
19. UZAYDAKİ DÜŞMAN
20. DENİZ KURDU
21. KÂHİN
22. TEHLİKELER GEZEĞENİ
23. KÂBUS ŞATOSU
24. GÜNLÜKTEKİ SIR

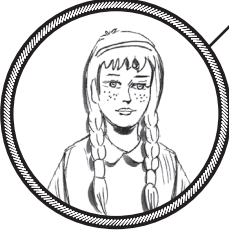
DİZİNİN KAHRAMANLARI

UFUK

Ailenin en küçüğü olduğu için herkes onu Ufaklık diye çağırır. On üç yaşında, üstün atletik özelliklere sahip, serüven düşkünü bir gençtir. Bilim ve tekniğe delicesine tutkundur. Zekâ oyunlarında ve her türlü doğa sporunda son derece yeteneklidir. En büyük ilgisi, kimsenin üstesinden gelemediği gizleri çözmektir.

GİZEM

On iki yaşında, konuşkan ve cana yakın bir kızdır. Almanya'da büyümüştür. Hiç görmediği annesini bulmak için Türkiye'ye gelince, yolları Ufaklık'la kesişmiştir. Bir erkek çocuk kadar cesur ve ataktır. Tehlikeli serüvenlere atılmaya bayılır, ama işler kötüye gittiğinde karşısındakini suçlamaktan da geri kalmaz.

GEVEZE

Ufaklık'ın can yoldaşı, konuşkan mı konuşkan, Makao türü, çok renkli bir Amazon papağanıdır. Yetişkinler inanmasa da o her söyleneni anlar.

DİZİNİN KAHRAMANLARI

KIZIL EJDER

Kızıl Ejder, Aydın Beyin babasından kalma, 1963 model bir Porche (Porş) 911'dir. İki yüz elli beygirlik, 6 silindirli motora sahiptir. Aydın Bey onun dış görünüşünü korumuş, ancak çağının ilerisinde pek çok yeni özellik kazandırmıştır. Kızıl Ejder, yüz kilometre hıza 3.7 saniyede ulaşabilmekte, saatte beş yüz elli kilometre hız yapabilmektedir. Güneş enerjili akülerle çalışan bu arabanın en büyük özelliği, istendiğinde sürücüye gereksinme duymadan, "Kızıl Ejder" adındaki bilgisayar robotu tarafından yönetilebilmesidir.

ÇİTA

Gizem tarafından daha bebekken alınıp büyütülmüş, Makak türü, küçük ve ürkek bir maymundur. Ama dostları söz konusu olduğunda bir goril kadar cesur ve saldırgan olmasını da bilir.

MİNİK

Ufaklık tarafından bir denizci olarak eğitilmiş, aslan kadar yürekli, Juck Russel terrier türü küçük, kahverengi lekeli beyaz bir köpektir.

Ođluma,
Bu diziyi ilgi ve heyecanla izleyerek
beni yreklendirdiđi için...

DİKKAT! CANLI BOMBA

Gizem o gün telaşlıydı. Kuzeni Zeynep, on dört gündür İstanbul'daydı. Onu kentin görülmesi gereken her yerine götürmüş, gezdirip dolaştırmıştı. Ancak kız tam gideceği gün, "Beni Sultanahmet'e götür yine!" diye tutturmasın mı? Arasta Pazar'da, aklına takılan çini bir tabak vardı. O arada, Almanya'daki bazı arkadaş ve yakınlarına da armağanlar alacaktı. Uçağı nasılsa akşama kalkmayacak mıydı?

Kız ne yapsın? Ufaklık'ı yardıma çağırırdı. Üç arkadaş, sabah erkenden Kızıl Ejder'e doluşup Sultanahmet'in yolunu tuttular. Önce arabayı, Sultanahmet Camii'nin arkasındaki otoparka bıraktılar. Ardından da soluğu Arasta Pazar' da aldılar. Dükkânlara gire çıka topladıkları birbirinden güzel armağanlarla, Sultanahmet Camii'nin avlusundan geçip eski hipodroma açılan kapıdan meydana çıktılar.

O gün gökyüzünde, sadece kendini ısıtan donuk bir güneş vardı. Buna karşın hava fazla soğuk sayılmazdı. Yıllardan 2016, aylardan Ocak'tı. 12 Ocak Salı... Sultanahmet, yaz aylarındaki kadar olmasa da, yine turist kaynamaktaydı. Ufaklık, Gizem ve Zeynep de işte bu kalabalığın arasındaydı.

Zeynep, Sultanahmet Camii'nin kapısından dışarıya çıkıp da, kendini bir anda tarihî hipodromda bulunca heyecanlandı. Bir elinde paketler, bir elinde fotoğraf makinesi, Tutmosis Dikilitaşı'na doğru koşmaya başladı. Bir yandan koşuyor, bir yandan da, "Şu dikilitaşın resmini bir daha çekmek istiyorum." diyordu. "Geçen geldiğimde yağmur vardı. O yüzden, çektiğim kare iyi çıkmamıştı."

Dikilitaş'ı çevreleyen turist kümesi, işte tam da bu anda, rüzgârın savurduğu kuru yapraklar gibi dört bir yana dağıldı. Biri, avazı çıktığıınca, "Dikkat! Canlı bomba var... Canlı bomba..." diye bağırdı. Gizem, bir turist rehberinin Almanca yaptığı bu uyarıyı duyar duymaz, Zeynep'i bileğinden tuttuğu gibi yanına çekip aldı. Hemen ardından da Ufaklık'ı önüne katıp az önce içinden çıktıkları cami avlusuna doğru atıldı.

Ancak fazlasıyla geç kalmışlardı. Kulak zarlarını zorlayan korkunç bir patlamanın ardından üçü de, domino taşları gibi birbiri peşi sıra yere yıkıldı. Önce koyu bir karanlık sardı etraflarını. Gözleri karardı. Ardından kulakları sağırlandı. Tam bir duyum kaybı yaşıyorlardı. Kısa bir süre, bilinçleri kapandı. Çevreleriyle bağlantıları kalmadı. Sonra âdeta, bir duman bulutunun içinden sıyrılırcasına yavaş yavaş kendilerine geldiler. Yıkılıp kaldıkları yerden çevrelerine kulak verdiler.

Dört bir yanlarından gelen iniltilere acı çığlıklar, haykırışlar karışmaktaydı. Kimileri yanlarından koşarak kaçıp giderken, kimileri telaş içinde patlamada yaralananların yardımına koşmaktaydı. Önce Ufaklık sağını solunu yoklayarak ayağa kalktı. Ardından Gizem'le Zeynep'i bulup ayağa kaldırdı. Yanlarına koşup, "Bir şeyiniz yok ya arkadaş! İyi misiniz?" diyen delikanlının sorusunu, "İyiyiz ağabey, çok şükür!" diye yanıtladı. "Sanırım iyiyiz."

مكتبة جامعة القاهرة
جامعة القاهرة
القاهرة - مصر

Ancak Zeynep, belli ki yaşadığı sarsıntıyı henüz atlatamamıştı. Polislerin, "İkinci bir bomba olabilir. Çabuk meydana çıkın! Herkes buradan uzaklaşsın!" uyarılarına karşın, yere eğilmiş, paketlerini aramaktaydı. Ufaklık, "Eşyalarım... Armağanlarım... " diye sayıklaya sayıklaya çevreye dağılan torbalarını toplamakta olan kızı elinden tutup çekerek, "Haydi gel Zeynep!" dedi. "Buradan hemen uzaklaşmamız gerekli. Polisin uyarılarını duyuyorsun herhâlde, değil mi?"

Onu ikna etmek pek kolay değildi. "Gizem de yerde gördüğü bir - iki paketi alıp, "Tamam işte, Zeynep!" dedi. "Topladık tüm paketlerini. Gidelim artık, haydi!" Onu önce çeke sürükleye caminin avlusuna soktular. Sonra da hünkar mahfili girişindeki geçidi kullanarak Kızıl Ejder'i bıraktıkları otoparka ulaştılar. Kız arabaya girip yerine oturur oturmaz, bir ağlama krizine girdi. Bu yüzden çaresiz eve dönmek zorunda kaldılar.

Neyse ki uçağın kalkmasına daha epeyce zaman vardı. O da bu süre içinde yıkanıp paklandı. Üzerini değiştirip toparlandı. Aldığı armağanları tek tek torbalarından çıkartıp çantasına yerleştirirken, "Fakat bu, benim değil!" diyerek çılgılığı bastı. "O kargaşada, yanlışlıkla eşyalarımın arasına karışmış olmalı." Ufaklık'la Gizem'e doğru uzattığı elinde, üzeri kadifeyle kaplı bir kutu tutmaktaydı.

Ufaklık, kızın uzattığı kutuyu alıp bir süre inceledi. Ardından, "Kutunun üzerindeki kadifenin yer yer dökülmüş tüyelerine ve şu lekelerle bakılırsa..." dedi. "Bunun, yeni alınmış bir eşya olmadığı besbelli... Üstelik kötü koşullar altında kullanılmış belli ki." Çocuk bu sözlerinin ardından, elindeki kutunun küçük prinç mandalını kaldırdı ve kapağını usulca açtı. Kutunun içinde yine, üzeri lacivert kadife kaplı, küçük, zarif bir defter durmaktaydı.

Ufaklık, kutusundan çıkardığı defterin üzerindeki "Anı Defteri" yazısını parmağıyla göstererek, "Bu bir günlük..." dedi. "İnsanlar eskiden; yaşadıkları olayları, duygularını, düşüncelerini, anılarını günü gününe böyle defterlere yazarlardı. Tweeterlar, facebooklar çıktığından beri, böyle günlük tutan kimse kalmadı tabii. Bu da kim bilir ne zamandan kalmış bir anı defteri? Acaba kime aitti? Neyse ki kilidi açık... İçinde bir isim, bir adres ya da telefon numarası varsa, sahibine ulaştırabiliriz belki."

Ufaklık'ın, elindeki defterin sararmış yapraklarını karıştırmaya başladığı anda, Gizem saatine bakmaktaydı. Telaşla ayağa kalkıp, "O... Vakit bir hayli ilerlemiş." dedi. "Zeynepçik, şu başına gelenlerden sonra bir de uçağını kaçırmayın bari. Hemen yola çıkarsak, onu uçağına ancak yetiştiririz. Haydi Ufaklık! Defterin sahibini, Zeynep'i yolcu ettikten sonra da araştırabiliriz."

Ufaklık da, Gizem'in bu uyarısıyla elindeki defteri kutusuna koyup yerinden fırladı. Zeynep'in henüz kapattığı çantasının tutamağına yapıştığı gibi, "Havalimanı pek uzak değil, ama..." dedi. "Sonuçta İstanbul trafiğı... Hiç zaman yitirmeden yola koyulalım biz en iyisi..."

Neyse ki yollar açıktı. Zeynep'i, uçağının kalkacağı Atatürk Havalimanı'na tam zamanında ulaştırdılar. Onu Almanya'ya yolcu edip Kızıl Ejder'i bıraktıkları otoparka doğru ilerlemeye başladılar. O arada Ufaklık, evden çıkarken yanına aldığı günlük kutusunu göstererek, "Hazır dışarıdayken, bunu da polise bırakalım bari Gizem." dedi. "Onlar nasılsa günlüğün sahibini bulur ve ulaştırırlar." O arada Kızıl Ejder'in yanına da gelmişlerdi. Ufaklık, kapı tutamağındaki algılayıcıya parmağını dayayarak, "Kapıları aç Kızıl Ejder!" diye seslendi. Sonra da, "Buyurun küçük bey!" diyerek kapılarını açan arabaya girip yerleşti.

Ufaklık, emniyet kemerini bağlayıp Kızıl Ejder'i çalıştı-
rırken; Gizem de onun yanındaki koltuğa geçip yerleşti.
O arada da Ufaklık'ın konsola bıraktığı günlüğü almış
ve okumaya girişmişti. Kızıl Ejder otopark çıkışına doğ-
ru yönelirken Ufaklık'ın gözleri, günlüğü açmasıyla sa-
tırların arasına dalıp giden arkadaşına çevrildi. "Hayrola
Gizem?" dedi ardından merakla. "Bu ne ilgi?"

Ancak Gizem günlüğe öylesine dalmıştı ki arkadaşının
bu sözlerini işitmedi. Ufaklık da bu yüzden, "Nereye gidi-
yoruz küçük bey?" diye soran Kızıl Ejder'e hemen yanıt ve-
remedi. Bir süre daha arkadaşını süzdükten sonra, "Önce
Gizem'i evine götürmemiz gerekecek sanırım Kızıl Ejder."
dedi. "Kafasını gömdüğü o defteri bitirmeden rahat etme-
yeceği belli! Benim de okumam gereken bir kitabım var...
Bizim eve, onu bıraktıktan sonra gideriz tabii. Polise de,
yarın götürürüz artık okuduğu o gizemli defteri."

Gizem her nasılsa, bu kez Ufaklık'ın sözlerini işitmiş-
ti. Kızıl Ejder ana yola çıkıp Ataköy'e doğru yola koyu-
lurken gözlerini okuduğu günlükten kaldırıp arkadaşına
çevirdi. Sonra da onun bu sataşmasına, "Sen bana
böyle takılıyorsun takılmasına, ama bu defter gerçekten
gizemli..." diyerek yanıt verdi. "Kaldı ki içinde, kime ait
olduğunu gösteren herhangi bir ad ya da adres yok ki...
Polis nasıl bulsun da sahibine ulaştırsın şimdi bu defte-
ri? Üstelik ülkeyi kasıp kavuran şu terör belası varken,
gereksiz yere uğraştırmaya değer mi polisimizi?"

Bence bu iş tam bize göre... Sen bana takılmaktan
vazgeç de, şu satırları dinle önce. Haklı mıyım, haksız mı,
düşünceni öyle söyle." Gizem, bu sözlerinin hemen ardın-
dan, sesine esrarengiz bir hava katıp günlüğü yüksek sesle
okumaya girişti. Zaman zaman da bakışlarını arkadaşına
çevirip okuduğu satırların, onun üzerindeki etkisini gözle-
mekteydi.

"12 Ekim 2015

Bugüne kadar hiç günlük tutmadım. Bu satırları da farklı bir amaçla yazmaktayım. Tanımadığım birinin, saklamak zorunda olduğum bir sırrını taşımaktayım. Bu, bir yıldır üzerinde çalıştığım, ancak bir türlü çözmeyi başaramadığım büyük bir sır... Büyük bir sır, çünkü onu çözen, inanılmaz zenginlikteki bir hazineye de ulaşacaktır.

Bugün, yirmi iki yaşıma bastım. Yanımda ne ailem var, ne de arkadaşlarım... Yalnızım. Çünkü yaklaşık bir yıldır, beni yakalayıp yok etmek isteyen bir çeteden kaçmaktayım. Geçen ay, onlardan biriyle karşılaştım. Neyse ki son anda kaçmayı başardım. Ne nerede ve nasıl öleceğim belli, ne de ne kadar yaşayacağım. O yüzden, bana yük olan bu sır, kim olursa olsun mutlaka birileriyle paylaşmalıyım.

Elinizdeki şu deftere; dokuz aydır ardı ardına yaşadığım bütün o akıl almaz olayları, belirli bir sıra içinde aktaracağım. Belki böylece, içine düştüğüm şu karabasandan çıkmamı sağlayacak bir ipucuna da ulaşırım. Tabii bu süreç içinde izini yitirdiğim o gizemli adama da...

Onu bulmam iyi mi, kötü mü olur? Bunu bile bilemiyorum şu anda. Ona ulaştığımda, birilerinin ikimizi birden ele geçirmesi en çok korktuğum şey, içinde bulunduğum şu koşullar altında. Çünkü peşimizdeki adamların, ne onu, ne de beni sağ bırakmayacağı ortada. Böyle bir olasılıkta da, o hazinenin bana da yararı olmayacaktır, ona da...

Taşıdığım sırrın, benimle birlikte yok olup yitmesini de istemiyorum bu arada. Çünkü gönlüm bir türlü razı olmuyor, o hazinenin gömüldüğü yerde kalmasına... Bir umudum var ama... Belki bu defteri okuyacak olan kişi, benden daha becerikli çıkar. Benim yapamadığımı yaparak hazinenin yerini gösteren şifrelerin kilidini açar. Hazineden, insanların yararlanmasını sağlar."

Gizem'in, okuduğu bu satırların ardından susmasıyla elindeki günlüğü kapatması bir oluverdi. Tabii Ufaklık'ın da aynı anda arkadaşına dönüp, "Hey! Niye kapattın şimdi o defteri?" diye tepki göstermesi... "Aç şunu da günlüğün devamını oku haydi! Bunu özellikle yaptığını anlamadığımı düşünmüyorsun değil mi? Haydi, ama Gizem... Haydi!"

Gizem de arkadaşına, "Ne o? Merak mı ettin yoksa?" diyerek gülümsedi "Alt tarafı yarım kalmış bir günlük bu oysa... Sözü bile olmaz senin kitabının yanında. Yine de okurdum, okumasına; ama bildiğin gibi, sarsıntılı ortamlarda okumak göz bozuyor. Ben de daha bu yaşta gözlük takmak istemiyorum. İşte sırf o yüzden, günlüğün devamını artık evimde okurum, diyorum."

Ufaklık, teslim olmuş gibi iki elini havaya kaldırarak, "Tamam Gizem! Tamam..." dedi. "Özür dileyerek itiraf ediyorum. Çok sıra dışı bir günlük bu... Ben de günlüğün devamında neler olup bittiğini gerçekten çok merak ediyorum. Üstelik okuduğun şu birkaç satırından bile çok güçlü bir macera kokusu alıyorum.

Bak, şimdi sana ne öneriyorum. Şu anda, boşuna zaman yitirmeyelim. Doğruca bizim eve gidelim ve şu günlüğü baştan sona birlikte okuyup inceleyelim. Hikâyenin öyle apansız kesilmesi, iyiye işaret değil bana kalırsa... Belli ki günlüğün sahibi, içinde bunaldığı o sorunlarının üstesinden gelemedi. Büyük olasılıkla da, başı fena hâlde belada şimdi... Yoksa iyi veya kötü, günlüğünün sonunu getirirdi."

Gizem, Ufaklık'ın bu sözlerine karşılık, "Tamam o zaman, anlaştık." diye yanıt verdi. O sırada başını yan cama doğru çevirmiş, gülümsemekteydi. "Madem hem özür diliyor, hem de günlüğün ilgi çekici olduğunu itiraf ediyorsun... Önerin kabul edildi! O zaman annemi arayayım da, size gideceğimi haber vereyim bari."

Gizem annesini ararken, Ufaklık da bir önceki kararındaki bu ani değişikliği Kızıl Ejder'e bildirmeye niyetlendi. Ancak ağzını açıp da ona eve gitmeleri gerektiğini söyleyemedi. O anda ekranda beliren Kızıl Ejder'in silüeti, "Buna hiç gerek yok küçük bey!" dedi. "Dinlemede bıraktığın için, tüm konuşmalarınızı duydum. Bu yüzden de şu anda zaten sizin eve gidiyorum."

Çocuklar, Kızıl Ejder'in köşke varıp garaja girmesiyle arabadan fırladılar. Garajla köşk arasındaki ağaçlıklı yolda hızlı adımlarla ilerlemeye koyuldular. Minik, onları fark etmiş, hemen koşup gelmişti. Ufaklık, çevrelerinde dörtlü dönen köpeğini, "Şimdi oyun zamanı değil sevgili Minik... Yapılacak işlerimiz var..." diyerek engelledi. Ardından da köşkün ağır ahşap kapısını anahtarıyla açtı ve içeriye girmesi için Gizem'e yol verdi.

Parmak uçlarında içeriye süzülen kızın ardından o da eve usulca girdi ve kapıyı sessizce kapatıverdi. Ancak Geveze; onların bu dikkatine karşın, sevgili sahibinin varlığını hissetmişti. Tüneğinden havalandığı gibi, "Hoş geldin Ufaklık. Hoş geldin!" çığlıklarıyla gelip çocuğun omzuna konuverdi. Kurgusuz alarm bir kez devreye girmişti. Artık onu susturmak olası değildi. Evin içinde hiç durmaksızın yankılanan bu çığlıklar üzerine mutfaktan, "Ufaklık... Sen misin? Yoksa bu geveze papağan durduk yerde senin adını mı sayıklıyor yine?" diyen bir ses yükseldi. Bu ses, Ufaklık'ın annesi Kıymet Hanım'a aitti.

Ufaklık bu soruya, "Evet anne, benim! Ben geldim." diye yanıt verdi. Ardından da omzundaki papağanı, "Kusura bakma Geveze! Önemli bir işimiz var bugün Gizem'le." diyerek götürüp kafesine kapatıverdi. Sonra da Geveze'nin, "Kalles yalancı! Kara korsan! Kuş düşmanı!" söylemlerine aldırmandan mutfığa yöneldi.